

Rostislav Iščenko: Sanitární zóna ... podle Putina a Medveděva

- CZ24 News | 19. března 2024

RUSKO / UKRAJINA: Ruský prezident nedávno znovu připomněl, že jedním ze způsobů, jak zbavit ruské území ostřelování, je vytvoření sanitární zóny. Svou myšlenku blíže nerozvedl a nechal na obyvatelstvu, aby se dohadovalo, jak hluboká (pokud vůbec) by tato zóna byla a jaké konkrétní oblasti by zahrnovala.

Je třeba říci, že Putin poměrně často zmiňoval vytvoření sanitární zóny jako spolehlivý způsob, jak se vyhnout ostřelování ruského území. To znamená, že tato myšlenka je v jeho hlavě hluboce zakořeněna. A také víme, že pokud Vladimir Vladimirovič o něčem dlouho přemýšlí, pak to rychle realizuje.

A tak se lidé začali obávat, že na sanitární zónu v blízkosti jejich regionu snad zapomněli, a obraceli se na místní úřady. Úřady se snažily lidi uklidnit, a to i prostřednictvím tisku. Jedním z prvních, kdo tak učinil, byl, jak už to bývá, šéf DLR pan Pušilin. Zcela správně řekl, že z jeho pohledu by sanitární zóna měla být tak hluboká, aby Ukrajina nemohla ostřelovat Donbas zbraněmi, které má. Má pravdu! K čemu by pak sanitární zóna byla, kdyby do obytných čtvrtí nadále létala munice?

Pušilin je už zkušený funkcionář – deset let působí ve vysokých funkcích v místních doněckých úřadech. Proto také neřekl, kde bude hranice této zóny, jež by navždy ukončila ostřelování. Řešení této otázky je výsadou Kremlu, který se s námi o své plány zatím nepodělil.

Ale samotný pokyn, že tato zóna by měla zajistit, aby ruské území bylo mimo dosah ostřelování, je plně v souladu nejen se zdravým rozumem, ale i s duchem a literou prezidentova prohlášení. A protože my nejsme vázáni žádným nepsaným úředním kodexem, můžeme si dovolit, dokonce na to máme právo, na toto téma trochu zafantazírovat. Zvláště, když máme k dispozici všechny výchozí údaje pro stanovení optimálních hranic sanitární zóny.

Ukrajina je vyzbrojena bezpilotními letouny Tu-141 "Striž" a Tu-143 "Reis" vyrobenými ještě v SSSR. Nebylo jich mnoho (pár stovek). Většina provozuschopných již byla zřejmě použita při nepřímých účinných úderech proti Rusku. Podle městských úřadů však stále něco zbývá, protože mezi drony, které se pokusily během uplynulého víkendu zaútočit na hlavní město, byl nejméně jeden „Striž“.

Existuje také možnost, že Ukrajině budou předány západní rakety s doletem až 550 kilometrů. Kromě toho Ukrajina zjevně disponuje poměrně velkým množstvím bezpilotních letounů různých typů s doletem 500 kilometrů a více, neboť se je neustále snaží použít k úderům na Moskvu, Petrohrad, Voroněž, Astrachaň, města v Povolží a na Krasnodarský kraj.

A konečně, Ukrajina již disponuje raketami s doletem až 350 kilometrů, které jí předaly Velká Británie a Francie. Je možné, že jejich dolet by se mohl zvýšit (ale není to jisté). Hlavní je, že Francie a Británie jsou připraveny předat nové várky těchto raket. To znamená, že není naděje, že by došly.

Známe tedy dosah dostupných ukrajinských likvidačních prostředků. Nyní je třeba určit, odkud se bude měřit sanitární zóna. Myslím, že by bylo nespravedlivé měřit ji pouze z Doněcka. Samozřejmě, že je ostřelován déle než ostatní, ale to neznamená, že by ostatní měli snášet ostřelování stejně dlouho. Zvláště, když prezident – ve vztahu k sanitární zóně – zdůraznil problém Bělgorodu, jehož

ostřelování je v posledních měsících stále tvrdší.

Existují dvě velká ruská města (regionální centra), která leží mnohem západněji než Doněck. Jsou to Cherson a Záporoží. Samozřejmě, nyní jsou okupována kyjevským režimem, ale to není navždy. Proto při vyměřování sanitární zóny musíme brát v úvahu i zájmy tohoto území. Jedním z referenčních bodů bude tedy samotný Doněck, dále pak Bělgorod a na severu, nedaleko hranic s Ukrajinou (20-30 kilometrů vzdušnou čarou) Sevsk. Tyto čtyři body zcela překrývají všechny oblasti, které jsou nyní součástí Ruska.

A teď si to můžete změřit na mapě sami, abyste uvěřili. Pokud nakreslíte čáru do vzdálenosti tisíc kilometrů od všech těchto bodů, budou hranice sanitární zóny na jihu daleko přesahovat hranice vlastní Ukrajiny a uprostřed se budou téměř shodovat se západní hranicí Ukrajiny.

Pokud vezmeme v úvahu, že Ukrajina už nemá tolik Strižů a Reisů (pokud je již zcela nevyčerpala), můžeme je ignorovat, a vyměřit "bezpečnostní zónu" o délce 550 kilometrů, která povede podél západních hranic Žitomirské, Vinnické a Černovické oblasti. V délce 350 kilometrů povede podél východních hranic Žitomirské a Vinnické oblasti.

Ve všech třech případech je jih s přístupem k moři od Ukrajiny odříznut. I v případě nejužšího sanitárního pásma (350 kilometrů) bude muset jeho jižní hranice probíhat po linii Bělcy-Gajsin-Žaškov a dále na sever - západně od Oděské magistrály - s napojením k běloruské hranici západně od Kyjeva.

Je tu však jedna nuance. Rusko má spojence, který je také součástí svazového státu - Bělorusko. Lukašenko byl první, kdo již dlouho hovoří o potřebě vytvořit bezpečnostní zónu na hranicích s Ukrajinou. Je pravda, že mluvil o dvousetkilometrové zóně. Ale to už je dávno, kdy Ukrajina nevlastnila rakety s doletem 350 kilometrů. Pokud nyní chce mít podél své jižní hranice také sanitární zónu a i ta dosáhne hloubky 350 kilometrů, zůstane mimo sanitární zónu na Ukrajině pouze Černovická oblast a Zakarpátí.

A teď si ujasněme, co přesně by mělo představovat sanitární pásmo?

Je zřejmé, že se jedná o ukrajinské území; Rusko přece nebude zřizovat sanitární zóny na svém území. Proto by v zájmu ochrany ruského území před ostřelováním měla být sanitární zóna zcela demilitarizována. Koneckonců, stejné MLRS již mohou zasáhnout na vzdálenost až 200 kilometrů a některé z nich, jako Haimary (s vyměnitelnými jednotkami), mohou zasáhnout až na 300 kilometrů. A není tak těžké dojet na požadovanou vzdálenost, vystřelit a okamžitě odjet zpět.

To znamená, že na většině svého území (nebo dokonce na celém, protože jsme počítali se třemi případy a nyní uvažujeme o tom nejšetrnějším) nebude Kyjevu umožněno držet těžkou techniku - pouze policejní síly a určitý počet pohraničních jednotek vyzbrojených ručními zbraněmi a disponujících omezeným počtem lehkých obrněných vozidel. Vnější bezpečnost takto demilitarizovaného ukrajinského státu bude muset fakticky převzít Rusko. To znamená, že Moskva bude určovat jeho vojenskou, a tím i jeho zahraniční politiku. Tomu se říká protektorát.

Soudě podle toho, kam až kyjevské úřady zašly a kam až hodlají zajít, pochybuji, že na takové mírové podmínky přistoupí bez totální porážky ukrajinských ozbrojených sil. Totální porážka znamená další ofenzívu ruských vojsk a osvobození nových území. Ale při osvobození Charkova, Oděsy, Dněpropetrovska, a dokonce i Kyjeva (bez ztráty hlavního města se režim nebude nikdy cítit poražen, a i když ho ztratí, vyhlásí Lvov za nové hlavní město a bude bojovat až do posledního Ukrajince) bude Rusko stát před stejným problémem zajištění loajality místního obyvatelstva, který už byl vyřešen v Chersonu a Záporoží pomocí referend o připojení k Ruské federaci. Něco mi říká, že je

nepravděpodobné, že by Kreml hledal nějaké know-how - prostě proběhne další referendum a Rusko přidá nová území, která budou také potřebovat sanitární zónu.

V tomto ohledu se zdá být téměř bezchybná Medveděvova logika, podle níž bude třeba osvobodit všechna původní ruská území až k západní hranici SSSR (pokud ovšem nebereme v úvahu skoro neuvěřitelný, a v současnosti opravdu naprosto neaktuální náhlý - téměř okamžitý - zvrat západní politiky od vyprovokování války k hledání kompromisního míru).

Hlavní je, abychom po dosažení bývalé západní hranice SSSR nezjistili, že ještě potřebujeme další sanitární zónu.

AUTOR: Rostislav Iščenko:

Překlad: PhDr. Jana Görčöšová

[ZDROJ](#)